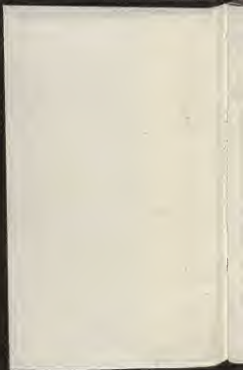
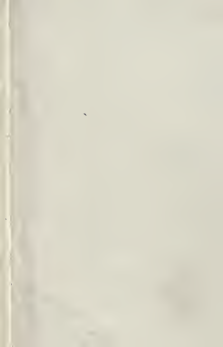

L. Lossius
Catechismus

Staholite 1693

Stutt Innehåll
CAIECHIS

M.

Fyrrer Børn
Samsette & skripad i Latini

20

LUCA LOSSIO,

Printad i GRAEholte

Til Lesarans.

Dennann litla Catechismum LUCÆ LOSSII
hese eg wtlagt epter
hans eigeñ Catechismo, i Latio
nu skripudum Anno 1550.
En siðan Pryctum i Vitten
berg/ hvort litla Xver eg læt
nu prenta hier ad Skalhollte
Vngdoomenum eintū til Ga
tins & Jofunar/ en ecfe i þeir
re Meiningu/ ad nockur skule
þar fyrer forleggja edur afre
tia þan litla Catechismum
Lutheri / sem Börnen plaga
almeñlegra ad læra/ þvi sodd
en onandsynleg Vmbreiting
a ecfe

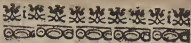
æ eðfe að vera/ Helldur að yng-
re og ellðre samansere þesse
Fræde vid hin / hvað verda
ma til goods Skilnings beg-
gia Fræðaða/ því hvör fyrer
sig wtleggja öñur/ og er Me-
iningen sama/ þo Ordanun-
ur sie noður i Utlegtingarne.

Þesse litle Catechismus var
kændur og þyrrerlesen Ungdom
enun i skola Skoola/ þa eg
til vísse / og hefur haft jama
að hallda nokkrar einpalldar
Spurningar/ sem ei alleinasta
Börnunum/ helldur og so þin
er kœmmer en til fræðare Ald-
urs og Ara / er standselegt
að vita og kœna til að svara.

Almættigur Gud þallde
við Mægt þia off og vorum
Æfterkomendum / sínu heila
ga Salubialplega Orde / svo
þier nættum Dag fra deige
aukast og eplast i hans riettre
Kyrtingu / & ódrú godú Dýgdú
Gude þægelegum / off & Mæ
nganum Nýtsamlegum i
JESU Næmie.

p: Th: E:

J. N. J. E.

GEVVE MME

halld Catechismi fyrer
Børn+

I. Spurning. Hvad ert þu?
Andsvar / Eg er Christen
Manneskia /

II. Hvórnenn ertu Manneskia?
Þvi eg er ein lifjandur Sko-
pna / af Guði Sköpuð /
Bitt og Máls hlutfakandi

III. Þvi kallar þu þig Chro-
istenn? Aij Þvi

Þviad eg er Skjoldur 3
Napne Guds Fædurs og
Sonar / og heilags Anda /
þar med trær eg a JESU
Christum.

IV. Hvar þyrir gjörde Gud
þig Maañeskia?

Þppa þad eg skylde þeef,
ia Gud af hans Orde / að
falla þan og beidra / og að
last so þyrir Truna a Chri
stum Guds Son / eilýft
Líf og Saluhialp.

V. Hwad mætti er Christum
um Mañe Mañsýnlegt / til
að fæ og aðlast eilýft Líf
þad

Það er eintum Gímpallot.

VI. Svad er það Syrsta?

Ad Madur þecke Synder
sijnar af Guds Legmæle.

VII. Svad er það Ánað?

Ad þań frue rietfelega er
Gud þyrer Christum þane
Son.

VIII. Svad er það Þrudia?

Ad þań Gud alleinasta
skalleg og tilbidie / þyrer Ch
ristum þorn Ríðalgang
era.

IX. Svad er það Siordæ?

Ad þań Daglega giore
þran þ sijnar Synder.

• Svad er það Simta?

Ad hū styrke og stadþeste
syna Tru / þyrer Bröfun
Sacramentanna.

XI. Hvar af má þetta stutt
lega læra?

Uf Catechismo.

XII. Svad er Catechismus?

Catechismus er stutt Inne-
halld og Undervísun. Ch-
ristelegrar Truar / hvar ut-
þæptroddir christner Men-
nunlega uppþræðast í san-
ge Gudræfne.

XIII. Svad marger eru
Partar Catechismi?

Sinn

Gini / I. Eyu Bodorden.
2. Postuleg Truarjatning
3. Drottenleg BXR.
4. Lærdoomur um Jdran
ena / Jatningena og Ap-
lausnena. 5. Lærdoomur
um bæde Sacramenteñ /
Skynareñar og Holldfins
og Bloodfins vors Drott-
ens JESU Christi / edur
um Drottenlega Kvøld-
maltyd.

Am

**Ömm þrsta Part
Catechismi / sem eru tñu
Bodorden / edur Guds
Lögma.**

**I. Hver er fyrste Partur
Catechismi?**

**Tñu Bodorden / edur Gu-
ds Lögma.**

**II. Hvat eru tñu laga
Bodorden?**

**Þau eru heilagt Lögma
Guds / adgreind i tñu Bod-
ord / i hvortium Gud befa-
er / hvad vier eignum ad gi-**

era /

ora / og hvað vilt eigi
að þýða og þorðast.

III. Hvað er Guds Lög- mál?

Það er þa Lærdómur / i hv-
orinum Gud utkreptur af öf-
þullfömed Ríettflæte / og
Neilagleifa / hvortar de þeim
Dhlyðnu eilýpre Gyrdæm-
ing.

IV. Hvómen sundurdeilest tín Laga Bodoðess?

I tvær Læblur / þa þyrre
og seirne.

V. Hvót er þu fyrre Læblan.

En

Þu sem mehellstur þaug
þriu þyrstu Þodord.

VI. Svör eru þaug?

Þytsta Þodord.

Þu skalt ecke hafa anar
lega Guð þyrer mier.

Það er.

Þu skalt mig þæt alla Mi
ute þram oftast og elska/
og a mig eirn freysta.

Unnad Þodord.

Eige skaltu leggja Nafn
DROTTENS Guðs
þijns

þíns við Hiegooma/
því Guð mun ei hallða
þáí Saflausáí / sem legg
ur Nafn Drottens Gu
ðs síns við Hiegoma.

Það er.

Þu skalt ecke bruka Nafn
Drottens Guðs þíns við
hiegoomlega oraudsynlega
edur ogudlega Mute / hell
dur skaltu afalla það í all
re Maudsyn þíne / viðþrø
ægja það / og vidurfena og
gíora Guðe þacker í ellu

Greinum / i Medlæte og
Mootlæte.

Pridia Godord.

Minstu a ad helga Nvijs
dar Dagenn.

Þad er.

Pu skalt hallda og utenda
Helgadaga/med Gndræfe/
legum og heilegum Athsp
num / ad heyrta og læra
Guds Ord / ad hallda chri
stelegar Tjnder / ad bidiaft
þyrer Almeñelega/og med
edru þviljfu.

7. Nvar

VII. Svad erum vier hön
heimter su fyrræ Þodorda
Tablan?

Nun kienet hvad vier sielt
skyllduger BDE vorum
Skapara.

VIII. Svad erum vier hön
um skyllduger?

Þu san⁴ legan Otta / Eru
nadar traust og Elsku /
Afellun hans N apns / og
þess Jætning / Þacfargia
erd og fostgicæpelega Jdf
un hans Ords / til ad þeyra
þad og læsa og audsyna

þ þ

þess

þess Avert i vörū Lignade
og Framþerde.

IX. Svör er su sydare
Tablan?

Su sem iñehelldur þau sið
seirne Bodordenn.

X. Svör eru þang?

Stoorda Bodord.

Heidra skalt þu Fedur
þiñ og Moður/ svo þu
verder Længliþur a Ter
dunne.

Þad er.

Þu ætt og stunda elska og
stoda

stoda þína Foreldra / og
alla þá sem Foreldrarne
hafa í Mendur þeinged sitt
Búndæme / svo sem að eru
Ballstjórnarmenn / Pres-
dísarar / Bpppræðarar /
Sjárhaldsmenn / Eldre
Men / og aðrir þvilijfer.

Símta Bodord.

þu skalt eðe Mann
deida.

Það er.

Einskis Mans Lype edur
Lífama / skaltu með nöf-
tu móte grunda / hverfe
þ 14 með

med þinu Martfálæge / Þrð
um eða Gírdum / heldur
þalltu varðveita þan og
þorsvara / i allþkins Nættu
og Naudsyn.

Gíotta Þodord.

Þige þalltu Noorðoom
þrygia.

Það er.

Þu þallt eckert ofþyrliþþ
legt þeinkia / Tala edur
Gíora / heldur i þollum þis
num Athþþnum og Þido
moote / audþna tillarelega
Þligdan / Gíðþeme & Þþ
erþeme. Gíoundo

Siounda Bodord.

Eige skaltu Stola.

það er.

þu skalt ecke añars Mans
Eign bruka med Dvilia eig
andans / edur med vöndum
Liftum til þijn draga.

Astunda Bodord.

Eige skaltu mæla þalst
añ Vitnisburd a moote
þjñnum Hæunga.

það er.

þu skalt eckert þalstlege
Vitna / Tala edur giera /
B iiij það

Það sem með nokku möðse
mynka kan Næmngas Vird
ing / eda gott Ríste / þelldur
ættu allskadar hans. Saf
lenje. ed. afjafa og þersvara
hja øllum.

Nyunda Bodord.

Eige skaltu grynast
Nros Næunga þíns.

Það er.

Pu skalt ecke læta þig ly
sta til anarlegs Gootz / þell
ður nægiast med þitt eigeð
Læn.

N. O. Tyndra

Eige skaltu gyrnast þú
 ns Maunga Eigeðsvinnu
 eige Þion eda Þiconustu
 Þvinnu / eige Branie Af
 na/ og eftert það hafið er.

Þ þessum tveimur Bodd-
 ordum sérdeilis / bannar
 Gud ecke alleinasta mættvort
 is Gynder a moote Guds
 Segmæle / helldur bannar þú
 og so sialpa Gyndena / ede
 ur lastlegar Tilhneygingar
 sem loda i Mañana Natt-
 urn

atú / og ávistar þat með þ
þordæmer þessara allra G
ne og Orðsöf / sem er Þpp
runa Synden / svo að aller
bevysfest að vera Þþertröd,
flu Men Legmáljins / og
sefer eilijps Dauda.

XI. Svad þessir edur tvö
heimtar su seime Þodorda
Tafla?

Svad vier sieum skylduger
vorum Maunga.

XII. Svad erum vier hön
umr skylduger?

Öm Elskuna / sem er A.
Gostur Truareñat.

Seig

Seig þránn Sumar & Jón
halla Tíu Þodordaga / edur
Lögmaðlsins?

Elsta skaltu **DRÖG**
eñ Gud þinn af öllu Mær
ta þínu / af allre Eðlu
þíne / af öllu Mugsföte
þínu / og af öllum Krep
tum þínum / eg þinn Mær
unga sem sialþann þig.
Matth. 22.

Það er.

Pu skalt oftast og elska
Gud af Mærta / og trúa
þér.

hønum og treysta um þann
allt. Eirneñ skaltu Ad-
stod veita Maunga þijn-
um í ellu þm Mútū / sem
hann þarþ þinnar Mialpar
vid.

XIII. Hvóriu heiter Gud
og lofar þeim sem gíora Lóg
málisins Vert / og hvóriu hoot
ar hann þeim sem þang
ette gíora?

Þad jñepelst í þessum Ord
um Deuteronomii Boofar
5. Capitula.

Eg er DROTTEN
Gud þinn / stírkur Band.
letare

lætare / endurgialldande
A anglafe Gedraña þeir
ta Sonum / i þridiu og þi
vordu Atfæviðsl / þeim sm
mig hafa / En giorande
Mysfæme i merg þus
und Eidu / þeim sem mig
elsta og minn Bodord
vardoesta.

Það er.

Gud mun Straffa með
tjumanlegu og eilípu Sta
tasse / Þertrodslumen sjá
E no Logo

ns Lögmales / og lifla eirna
en sialpa Eptersomendurn
at i þessu Lípe / eþ þeir eru
Foreldrunum i Sýndunú
lif fer. Þar m mót mun
hafi gott giera þeim hlyd
ner eru / bæde i nærverande
og tilfomande Lípe / eptet
þvi sem S. Pall seiger i
þyrra Sendebrepe til Lio
mofheim og þiorða Cap.
Gudhrædslañ er til allra
Nuta nafsamleg / hafande
Þyrerheit þessa Líps / sem
nu er / æ hins Tilfomada.
Og so sem sialpar Christo
us seiger

ur seiger þia Mattheum
í 19. Capít. Ef þu villt
til Lífsins jnnganga / þa
þaltu Boddordn.

XIV. Svört er Gagn/ed
Dr Lýtseme Boddordna / og
Lögmalesins?

Þad er þrepalldr.

XV. Svört er þad fyrsta?
Ad þad halde í Laume og
aptr þeim Rænglatu og
Dgudlegu / svð ad þeir ei
ugglaust hræpe í allskins
Gynder og Løstu.

XVI. Svört er þad af.
ed Gagn Lögmalesins?

Ad það þyrir Siooner set
ie Syndernar sem og Guds
Reide / Doom & Kefsing /
gegn Syndunni / so ad þa
vætt þessum þætt þær / og
vidfarnast / ad vætt þessum
þa til Christum / hvor ed
vorra vegna hefur Lögmað
ed upphætt.

XVII. Hvor er so þridia
Lytsemd Lögmaðsins?

Ad það kenne þeim sem Ri
ettlaater eru giorder / hvað
da Godverf þeir eige ad gi
ora / so ad þr gange i End
urnjung Ljssins / þviad
END

Gud vill þallkómlega / að
aller Menñ sien sñnum Bod-
ordum hlýðner / og giøre
Gudverken. En þad er
alleinasta Gudverf / sem
Gud bjdur og wtheimter
i sin Bodordunum og sñ-
nu Legnmæle.

XVIII. Gieta þa aller Menñ
Sulnæggi giort Guds Lög-
mæle med sñnum Verkun.

Nei efte.

XIX. Þvi gieta þeir þad
efte.

Þviad Guds Legnmæl er

61

E 19

Ando

Andlegt / og voffreþur af
öf þullfomna Njohne /
Bæde þa fjäre og ytre / hvor
ia eingeni Madur af sjinum
eigeni Kroptum / den hei-
lags Anda Nialpar fañ þr
am ad leggja / og þad sama
vegna Forspillingar Man
leggar Mætturu.

XX. Svört munu þa al-
er Meni Jordæmæst / fyrst ein-
geni þeirra getur fulkæggu gi-
ört Guds Lógmæle / eni Gud
vill þa þeir uppylle þad / og
hótar þeimi Ohlyðugu eilýf-
te Tyreræmings

Ad sönu heður allir Men
þortapader orded / nema sa
Miskunfame Gud heðde
sendt sin Son i Meimen / og
hñ heðde orded Gouinþær
ing þifret vorar Synder / &
þridþægt oss so vid sin Min
nesta Fædur / af orotstær
anlegre Guds Biæftu og
Miskun / vid þad þortapæ
ada Mañkin.

Þess vegna / þysrier sem
hefst rima stadþastlega a
Christum Guds Son / sem
þyrer oss er Mad: vorden
deiddur og uppvaktur / þez

E iij

im enu

im enu sömu verða Syn-
ernar eðe reifnadar til þyr-
erdæmingar / eð þeir læta
ei óþmífed epter þeim / moo-
te Gantvitsfunne / heldu.
virdast þeir Ríettlæter og
heilager af Ríad / vegna
Christi þyrer Trúna / um
hvora talad verður í sda-
rum Parte Catechismi.

Núar Partur Cate-
chismi um Postulega Trú-
færning edur Christelega
Trú.

I. Hvað er Postuleg Trú
eð færning? hinn

Nun er Suma og Sumo
hald alle þess sem einum
Christnum Máne er Naudo.
Synlegt að vita og trúa um
Gud / so hafi kunn ad edlast
eitt þa Salubialp.

II. Svad er Christeleg Trw?

Nun er eitt stadfast. Tru
nadartraust / hvar mæ vier
vissulega heldum að Gud
se off lyfnisamur / þyrir sin
Son / þorlate off Syndern
ar / og giepe þeim trwudu
eitt þa Lip af Rad / an
vorrar Verðskuldunar.

3. Nuste

III. Svörmen standirdeilest
Postuleg Trævarj atning &

3 þria Parta.

IV. Þvör er fyrste Partureñ &

Jeg frue a Gud Gædur
Almættugann Skapara
Himens og Jarðar.

Það er.

Jeg frue þar sie eirn Gud
sem mig og allar Skapnur.
Þeður Skapad af engvu þ
sitt Ord / og þan en nu vid
þelldur mæj og skioornar /
a hvörn eirn eg set mitt
Trænadartraust / og alla
þen

Don/ad han villie mig ept
er sinu Fyrerheite Bænhe
pta / vernda / og veita
mier allt það sem eg meðo
parþ til þessa Ljps Bppa
hellbis / og ad han mune
unn sjder geþa mier eiljps
Ljps þ sin Son.

V. þvör er anar Þartoreli
Jeg frwe og a Jesum
Christum hans eingeten
Son/ vorn DRDSten
þvör ad geten er af Hel
legum Anda/ þæddur af

1000

Marin Meh / þyndur
under Pontio Pilato /
Krossfestur / deyddur og
grafen / niður stie hann til
Selvntis / a þridia Dei
ge reis hann upp þra Daud
um / upp stie hann til Nim
na / sífur til hægri Hand
ar Guds Fedurs Almatt
ugs / þadañ er hann kom
ande / að dæma Lifendur
og Dauda.

það

Það er.

Jeg true að eilífur Gu,
ðs Sonur / að orðskifran
legre Myrkunfeme / og El,
sku til þess þortapada Man
fins / sie orden Madur að
Syndar / og hann hafa þram
boded sialþan sig Ende til
Þootnar a Krossenun / þyr
er vorar Synder / að hann
hafa aðmæd Daudan / þper
uned Diepuleñ / nidurbrot
ed og kollkastad hans Kifte /
Syndareñar og Daudans /
og hann sie vor Forljfunar
Madur / og Medalgangar
D re / þyrer

re / pyrer hvern / med Tru-
wne medtætt / vier siem
Bridpægder við Gud / svo
hann tæke við oss og hoolp-
na giere / an vortar Verð
Fulldunar.

VI. Svör er sa þridis
Þorturei?

Eg frue a heilagan An-
ða / og að sic ein Heilag
almenneleg Samfunda /
Samneite Heilagra / Þyr-
ergerning Eyndanna /
Hollðsins Þpprisa og ei-
lipt Ljß. Það

Það er.

Jeg truve að heilagur Anna
de ðie saður Það / hvor ed
mig þyrir Truina a Christ
um helgar / og upplijer
mitt Hjarta / svo eg gæte
truad hans Orde / og að hñ
gigre mig að Um Gagnad
arens / i hvorium eg ed
last Fyrergeþning Synd
ana / og að eg mune Bpr
t i þa lifande þra Daudum /
og verda eilíps Líps Mút
takande.

VII. Svörneñ að Gréinast
þesser þrír Partar?

D i

Sa

Sa þyrste er um Skop-
unena/ Aðar um Endur-
lausnena/ Sa þridie um
Nælgunna.

VIII. Svört er Gagn og
Nytseme Postulegrar Træra
setningar?

Ad vier þaum og lærum
af heile Træna a Gud/þyr
er heilagan Anda/hver þyr
er Orded er fróttuglega
verfande/ m3 hverre Træ
vier hreinsustum af Spud
unum/ þrelustum af Da-
udanum og ei þyre þyrer
þæmingu/verdum Rættla-
ter/og

ter / ⁊ edlustum eilíft Líf.

IX. Hvort verkar edur Skap
ar í oss Trúnað?

Neilagur Ande.

X. Sýrer hvort Meda?

Sýrer Þreiflu Evangelí.

XI. Hvað er Evangelíum?

Það er gledelegur Bæð-
skapur um Christum / að
Gud þýr þennan sínn Son
þýrergefa oss Syndernar /
með oss Ríttláta og Nei-
laga / og muna gefa oss eil-
íft Líf / og það þýr
Trúnað.

XII. Er echo þesse Trw i
off pullkomen?

Edt. Þess vegna eigum
vler jduglega / og ætjd ad
bidia Gud þyrer Christum
ad han villde Dg þra Þes
ige auka Trwna i off / og
þyrergepa off vegna sjns
Sonar vorn Trwar Weif
leifa / so sem og adrar Syn
der sem vler hupum drygt
a moote hans Boddordum.
Svar þyrer nu epterþylger
fulhljdelega þridie Partur
Catechismi / um Drottens
lega Bæn / edur Bæna m
kalled /

fallet/ i hvortu vier eignum
þyrst og þremst ad bidia
Gud um Afnung ⁊ Styr
king vortar Truat / ⁊ um
Syndanna Þrergæfning.

Þridie Partur Kate
chismi um Drottinnlega
Bæn/edur Bæna afallet.

I. Svad er Drottinnleg Bæn?
Nun er eitt stutt Form til
ad bidia edur afalla Gud/
af skalpum Christo off fi-
end/ juneþalldande i stuttu
Male alli þad sem vier mig
O m þu þu þu

þurpum / bæde til Þyphell
dis þessa Ljps / og til að
edlast það eilífa og Nima
nesta Ljped.

II. Svad er Bæn?

Nun er brennande Þyphlypt
ing Nagskotsins til Guds /
þyrer Erwna / þess er bidn
ur nokurs að Gude þyrer
Christum vorn Mædolga
ungu og Forljfunar Mlañ
þaðande þonum þar med /
þyrer veitta Belgjörninga.

III. Svad tæfressi edur he
imtest i Drottenlegre Bæn
Það er Fernt.

IV. Hwad þa?

1. Guds Bepatning. 2. Hans Gyretheit. 3. Ermen. Og 4. Nlaturen sem um m ad bidia / hwad Dr. ottenleg Bæn hefur í sluta tu Mæle iñe ad hallda.

V. Les þu Drottenlega Bæn.

Fader vor þu sem ert a Himnum / Helgest þitt Nafn / Tilfome þitt Ríke / Verde þíñ Vilie svo a Jorðu sem a Himne /
Gief

Gieþ oss i Dag vorð
Daglegt Braud/ Og
Fyrergieþdu oss vorar
Skullder/ so sm vier þyr
ergerum vorum Skull
dunautum/ Og innleis
oss eðle i Freystne/ Hæll
dur þreisa oss þra Illu.
þviad þitt er Kjæð/
Mættur og Dyrd / um
Allder Allda/ Amen.

Það er.

Dvor Nineske Fader / þu
fem

sem sanarlega alláðar er
malægur / Þænhættur og
talgtur oss / veit þu / að þu
verdet ríettelega þessur /
og það kienest sem kiest er /
hvar þyrer þijn Dyrðaug
líos verðe / so að Men a
falle þig & dyrfe ríettelega
Stioorna þu oss með þijn
um heilegum Anda / að vi
er trúu þínu Orde.

Þppþyria þu hier í oss
þitt Madarrífe / svo vier
mættum verða epter þetta
Lífs / Erþingiar þíns dyrðe
at Ríðis. Gies þu að all
er sien

er sien þier hlýðnet a Zerd
unne / og sierhver giøre sjna
Eskildu i sjnu. Kalle sem
þier vel listar. Gieþ off
allt það off um vardar til
þessa Ljps Upphelldis /
Fet og Fæde / Frid / Fer
svar / ludulega Framkvæ
md i verum Gietdum og
Atþætum / og annad þvilt
ft.
Fyrtegeþ off vorar
Synder / þyrer þinn Son /
vera Medalgangara. Be
nda off þyrer Binnsetum
Diepulsins / ad vici verdu
si tælder til Dgudleika / edo
yt allra

ut astra Synda. Frelst
off þra þuun vorum Syn-
dum og Mootlætingum
þessa Ljpps / so ad vier ødlust
um eilqpt Ljpp & Kiettlæte

VI. Hvort er Gagn og Lyst
semie Drottenlegger Bannar?
Ad vier mæð heñe bidium
af Gude og ødlustum allf
það iem off og ødrum er
Maudþynlegt.

VII. Hvors eigum vier þe
lft og eintum ad bidia
af Gude?

Ad vier kunnum af Niarta
ad hljda hans Boordum /
E rietter

riettelega a hañ ad trua / &
hañ riettelega ad æfalla i
ðllum vorum Mandspniū /
þyrer Christum hñs Son.
Dz með því vier þetta alle
opt og tíðu opulfronlega
og galauslega gírum / þa
eigum vier að liata off þra
Gynda vorta / og jata þar
& mæðfena þyrer Gude / og
bidia og Dska Aflausnar a
þeim / af Prestenum / og
trua so þeirre Aþlausu / um
hverja talad verður i þiora
ða Þarte Catechismi.

Gjörð

Fiorde Partur Cate
chismi/um Idranena/ Iat
tingena & Aflausnena.

I. Hvór er fiorde Partur
Catechismi?

Ærdoomur um Idranena/
Iatningena & Aflausnena

II. hvad er Idranen?

Man er sañarlegt Angur edur
Otte Samvitstunat þyrer
dragnar Synder/ iñsmegde
ur Mañana Hugsketli þyr
er Guds Ægntal/ med vissu
Trunadartrouste/ ad Eynd
ernar siu off þyrergeþnar/

Ap. Næd þyrir Christum.

III. Eru margar Portar
Tönnarenar?

Þveir / Sundurknosaneð
og Tröen.

IV. hvað er Sundur
knosneð?

Nun er sön Skelping-eda
Næðsla Samvinnu? ve
gna drögðra Eyra / hvor
ed fiennir af Þeddingu Buds
Reiðe gegn Spudeñe / þyrir
er Legmaled.

V. hvað er Tröen?

Nun er eitt flöðnat Tröu-
nadartraust / Hvor med vær
pulli

þallfomlega tróum / að Eð-
ndernar verðe öf þyrgerð
nar af Gude / vót af Nád
þýter Christum.

VI. Svörer em verður A-
þerter Jðranareñar?

Mjðne við Guds Søgma-
edur Endurnjng Sjperne
sins.

Om Jmningena.

VII. Svad er Jætningeñ?

Nan er soñ þedding / ei all-
einasta drygðra Gynda / ut
af Guds Søgmaale / heilla

& ið

ur og

ur og so Spillingar Mæn
legtrar Noatturu / þar Mæd
ur jastar Synderuar þyrer
Gude / Næungarum / edur
Kyrkiunnar Pienara / med
Fyrergefningar Boon.

VIII. Svör er Utsene
Jatnugareñar?

Ad vier þyr? hana edlustu
Syndanna Fyrergefning
hveria Kyrkiunnar Pienare
off þrambjdur þyrer vást /
af Mæd i Gude Stad / veg
na Christi Forpienuðu þyr
er Truua.

Wm

Om Apslausnena.

IX. Hvad er Apslausnen?

Nun er Gledeligur Boda-
skapur af Sagnadarens
Dienara / uppa Byrgergeß-
ning allra Synda / hværia
Gud oss veiter af Næd /
þyrer Christum.

X. Seig mæ Guds Orð
eda Syrtheit um Aps-
lausnena?

N - ium heilst þær þyr-
er þæð Eyndernar / þm
eru þær þyrgergeßnar / og
æ lig hvæ.

hyörum helst þær aptur
hallðed þær/ þa eru þær
þeim Apturhallðnar /
Joh. xx.

Emuleidis/ hvað helst
þær Bindð a Jordeñe
það skal Bundeð vera a
Minne/ og hvað þær leys
ed a Jordeñe/ það skal le
yst vera a Minne.

XI. Hvör er Dýtsene
Afloufhareñar?

Ad þun giere þallvissa
Eanis

Samvittsku vortu / svo þun
nne eða um Syndana þr.
eigefning / og stadfeste svo
í oss Trúna / so sem þ. önz
Sacramenta / umhverf te
ndt verdur í þetta Parte
Catechismi.

Simte Partur Cate chismi um Sacramenteñ.

I. Hvor er simte Partur
Catechismi?

Trúðómi um Sacrament
enu.

2. Svad

II. Hvad er Sacramentū?

Það er eitt wtvortis Les-
iſa Buddoomlegs Fyrer-
heitis & Bilia vid off/af-
ſialpum Gude jñſett/til að
ſtyrkja vora Tru um Syn-
daña Fyrergeþning.

III. Hvad mörq eru Sacra-
menta?

Þvo þau heſtu.

IV. Svör þa?

Skjraen og Sacramentū
Altareſins/edur Drotten
legjar Kvældmaltjdar.

Um

Um Skjrnena.

V. Svad er Skjrnar?

Nun er Madareñar edur
Endurgetningareñar. Las-
ug / jñepaleñ i Orðinu ed-
ur Fyrerheitenu / og Guds
Bepalningu / hvar med /
þeim sem skjðder eru / þrafn
býðst Fyrergerðning Eynd-
ara / Atþleipð Guds Bar-
ua / Endrliðsgunef / heilag-
ur Ande / og eilíft Líf.

VI. Svört er Orð edur
Fyrerheit Skjrnareñar?

Ja sem fruct og verður
Sigrouf

Skjoldur/ skal Hjelpenn
verda/ en hver hæn eige
fruer/ skal Fyrerdæmast.

VII. Hvort er Bepalning
Guds um Skjennena?

Færed ut um allañ Heim
en/ og fæned ellum Þied
um/ Skjrande þær i Na
þne Fodurs og Echar og
heilags Anda.

VIII. Hvort er Nýtsend
Skjmoreña?

Ad viet þyrer hana juple
entust

entustum Christelegre Kro-
fui / edlustum Guds Wars
na Arpleid / endur getust
og styrkium Tru vora / um
Fyrergerping Gyndana /
hvar til og so Sacrament-
um Altarefins / edur Dr-
ottenlegra Rvöldmæltid
dat er jnsætt.

Um Sacramentum
Altarefins edur Drotten-
lega Rvöldmæltid.

IX Hved er Sacramentum
Altarefins / edur Drottenleg
Rvöldmæltid?

S

Hved er

Það er Samarlegt Nokk
og samarlegt Blood Drott
ens vors Jesu Christi
under Braude og Wine
af sialpum Christo þess v
gna Insett / ad Christne
Men ete það og dreffe til
ad styrkia sjna Tru / um
Gyndaña Fyrergeþuinga

X. Hvör eru þau Ord/me
hvörinn Christus Insette og
Gepasade Sacramentum All
tarefins/edur sjna Kvöld
mæltíð?

Þau eru þesse.

Drotteñ ver JESU
Christu

Christus/ a þeirre Koff
sem hann forræðen vardi/
took hann Brauded/ og þá
hann hafði Þættir gjerðt
braut hann það/ og gaf sin
num Læresveinum / seig
iande/ Medtæled z efed/
það er mið Lífatime/ sem
þyrrer yður verður gefen/
gjøred þetta í mína Min
ing.

Semtleidis eftir það

§ §

hann

hann hadde Kvældmæltið
éna hallbed/ toot hann Ka
leifenn/ og sent hann hadde
Þaðer giørdt / gað hann
þeim hann seigianðe/ drect
ed aller hiet af/ þesse Ka
leifur er nýtt Testament
um i mīnu Bloode/ hv
ort þyrr þu og marga
vøthellest til Gyrægeþu
ingar Synðanna / giøred
þetta svo opt sent þier
(það)

(það) drecked í mína
Minning.

XI. Hvort er Nýtsend
Sacramentis Alltarefæro/ede
ur Dröttulegrar Kvöld
máltíðar?

Ad vort med því Endur-
nám og endurnámum
vortar Endurlausnar/sem
árefud var þyrir Christu
og staðfestu þar með vora
L-u / u n Gynðana þyr
ergering/hvort oss er ut-
vegur/þyrir þess og Da-
nda Ottens vors Jesu
Christi. F í 12.

XII. Svör medtektur Sacramentum Altarefins / edur Drottenlega Kvöldmæltjó verduglega?

En sem ríttilega kunnast við Synder sínar / og Guðs Keide í gegn Syndunum / og þeirra Straff / af Guðs Legmæle / og þad þaslega truer þessu Orðu. Fyrir yður giefst og vofhellest til Fyrirgefnungar Syndanna.

XIII. Svad margt er það sem utkressst í brokun Altarefins.

sins Sacramentis/edur DR.
ottefleggrar Kvöldmæltýðar
það er þrent.

XIV. Hvað þa hellst?

Þeðing Syndana og Til
þíning Guðs Keide / og
Straffs gegn Syndur si /
Betrún Lípernesins / og
Truen / su sem vissulega
truer Drdum Sacramen-
tesins.

XV. Hvónær a hellst að bræ
ða Sacramentum Alltarefins
edur Drötteflega Kvöld-
mæltýð?

Þegar vor Samvitfka þia
S 117 East og

ast og þlæst / vegna Syn
dania / og þiñur sanharlega
til hrædelegrar Guds Kei-
de & Straffe / gegn Synd
unum / og gorneit ad vera
þullviss um Syndania Þyr
ergerping.

Endur þessa litla Cate-
chismi.

Stutt og Einballde
Skriftgangs Form.

Swörneß iatar þu Synder
þínar fyrer Prestenum / þa
þu villt ganga til heilags
Altarefins Sacramentis / eð
er Drottens Kvöldmaal
tíðar?

Eg geing síðsamlega til
Sagnadarens Þienara /
seige þoo.

Verduge Ríære, Fæder i
Christo / Jeg bid þier villd
ud þeyra mig / Tæstænde
Synder

Sunder mǫnar/og boda mi
er þeirra Fyrirgerping i
JESU Nafne.

Og þa hafi svarat so/ Jæ
giarnañ/ Les þramm. Lef
eg so til Orda.

Jeg aum Mañeskia get
añ og þædd i Syndinum/
Reidenar Barn/ Jæta mig
fyrer Gude allskins Synða
Sefan ad vera / og eilæp
añ Dauda forskulldad ha
þa / vegna minna Synða/
med hvoriu eg hepe marg
faldlega þperroded Guds
Lægmæl

Lögmaal. En einfult og
fierdeilis medfienne eg þyrir
þdurt/ ad eg hefe ecke riette
lega Ottast Gud/ og hann
Elst ad/me honum ap þll,
um Nuga treyst/ad eg hefe
ecke Tilbærelega atfallad
Gud me tilbeded hann/ ecke
Fostgiæpelega hlýðt hans
Orde / edur lardt þad / ad
eg hefe ecke apollum Nuga
Nlýden vered mýnum For-
elldrum og Yferbodurum/
ad eg hefe optlega við miff
Nauunga upppyllist ap Ne-
ide/og

ide / og ofkad þorum Ills.
Ad eg hepe optínis illa z
ofierlega talad / áura Man
na Eign gyrtist / og að mi-
er teked / Ad eg hefe ofall
sagt / og Naungarum D,
frægd giorðt / Ad eg hepe
Gælaustega stundad Berf
mitt og Ydiu / og misse Egd
onaufsynlega endt / og áf,
od þleyra Ofamelegt og
Loflegt aðhafst / Hvad Gu
de er ecke oficoft / og hann
rill Straffa hia þeim Id
runarlausu. En nu Id
var mig

tár mig alls þessa/ og trwe
þullfomlega að Gud mun
mítt þítt Sýrergeþá á þítt Nád
fyrir þítt elskulega Sott.
Hvers vegna eg þítt þítt/
að þítt villdu á þítt Guds
Orde þóða mítt míná Syn
da Kvittan/ og Sýrergeþ.
ning. Eg vil á þítt fremsta
Megne þér mig að/ Gud.
taðelegar að lífa þítt
í frá/ með þítt Guds og
Aðstod.

Þvítt svarar þú þegar
Fresurca þér þig að/ þítt
þú

Þu trúer að síni Aðplánsi sío
eðle einungis síu/helldur
sialps Guds?

Jeg svata svo / Já fiære
Fader / jeg true því eptir
sialps Christi Orðum þar
hafi so seiger.

Þvorum hellst þier þyt
er gefed Syndernar / þeim
eru þær þytergeþnar / og
Þvorum hellst þier aptar-
halded þær / þeim eru þær
apfurhaldnar. Mía Jóh
hafiemi J 20. Cap.

Hvad seiger þu / þa þu gengur
ur frá Prestemnu?

So seige eg+ Eg þac
ka þónt fíære Fader í Ch:
risto/ad þier háðed Þpp:
þrædt mig af Guds Orde/
og Mughreisl minna Sam:
vitku um Syndanna Fgr:
gæping+

Eitt stutt Form ad
Bifala sig Gude a Kvæld
og Morgna+

Hvórnæi Befalar þu þig
Gude/ þa þu rís upp af
Sang þíne a Morgna.

þa eg rís upp a Morgna

Ó þú

teitna

teina eg Gned med heile gu
Kross narke / Og seige so +

I Væpne Fædurs og
Sonar ⁊ heilags Anda.

Var epter / æ Rnie þallande
edur standande / les eg thu
Bodorden / Postulega Ti u
arjætning og Drottenlega
Bæn / hvor til eg legg þes
sa stutta Bæn +

GG þacca þier Fader Him
ens og Jærdar / fyrer Je
sum Christum þin elskuleg
an Son / æd þu hefur mig
a þess

a þessare Moottu/ þar ell,
um Skada og Hæsta varð
veitt/ og bið þig/ að þu vil
ger mig eitneð a þessum De
ige Þardveita og ferda
mæt að hræpa i Synðer ed
ur aðra Løstu/ svo að allur
mín Lífnaður og ell mín
Þerf/ mættu þier vel þocæn
ast/ þvi eg Þepala mig/
mín Lífama og Gæl/ með
ellu þvi mæt tilheyrer i þá
nar Hændur/ þín heilagur
Gingell víske hverge þra
mæt/ so að Sathan þans
G iij ecfert

ekert Balld yfer miet /
A M E N.

Hvornest þipalar þu þig
Gude a Kvöld/ þa þu geng
ur til Sængur?

Gyrk Sígne eg mig med
heilagn Krossmarfe / og þa
eg vil þíga upp í Sæng-
ena / seige eg.

Í Mæne Födur z Son
ar / og heilags Anda.

Sjdan / a Knie þallande ed
ur standande les eg þín
Gæddorð / Ernarjæfning
una og

una og Þröttulega Bæn/
Nær til eg legg þetta
Bænar fóru.

¶ G. þacka þier Almátt-
uge og Mysturame Fa-
der/ þyrer. I. G. Sum Ch-
ristum þíu elskulegañ Son
ad þu hefur mig a þessum
Deige af Dæd þíne Bæn-
bad og Bædveitt / og bið
þig ad þu vilier Fretgepa
mig allar mænar Synder/
med þverium eg hepe þig
a þessum Deige fligt og
Noodgad/eirnen ad þu vil

G. 114.

ser a

iet a þessare Noottu giæfa
mín/ Vernda og Bardveit-
ta/ þvi eg þefala mig/ mín
Lífama og Skal/ með öllu
þvi eg hefe/ i þýnar Men-
dur/ þín heilagur Fingell
víske þvörge fra miet/ svo
Sathan þæe eckert Valld
þper miet/ Amen.

Worðpsalmureñ þvör-
ek og epter Mæstgð.

Þvörmeñ blessar þu
Worðed?

Eg geing til Wörðsins hæ-
veiske

verflegga / og ad samantlegd
um Nendum / Sid eg so-
Allra Augu vona uppá
þig Drottēn / og þu gef
ur þm þeirra Fædu í hæ-
þelegan Siima. Þu upp-
lyktu þine Nende / og sed
ur allar lifande Skiept-
ur með þinne Blessan.
28 Psalm. 145.

Sjðan les eg Drottēnlega
Bæn & þetta Bænarlorn.
Drottēn Gud Minnesk-
ur Sæder

Ur Fader/ Blesga þu ofs
og þessar þínar Gætur
sem vier medtøfum af
þínnu Drlæfe/ þyrer Dr
ottenn vorn **JESEU**
Christum/ Amen.

Þvörneñ þactar þu Gude
epter medtefna Sædu?

Eg sit samt síðsamlega
til Bordsins/ og að samant
latnum Mondū seige eg so+

Þacke þier Drottne/
þviad hān er goour/ og
hans

hans Myrkunfeme varer
ad Giliþu / hver ed øllu
Molde gieþur Gædu / hv
er ed gepur Rvifþenaden
um sitt Gooður / og Þng
um Mrapnaña sem hann
æfalla / hñ heþur ecke En
sting a Eyrðleika Nest
sins / ei heldur Þocnan
a nocturs Mans Bein
um / **ÐAÐÐSne** eru
vel þecker þeir sem hann
Ottast

Oftast / og vone uppá
hans Mystunfeme/ Ps.
147+

Sjðan legg eg hjer til
Ditt Ottenlega Tæn / med
þessu Bænar forne+

Þær giorum vier þi
er Ditt Otten Gud Gader
þyrer Ditt Otten vorn
Jesum Christum / og
þyrer allar þinnar Gæpur
z Velgiorninga/ þu sem
líðer

líger og ríser um Álder
Álida Amen.

Bæn eins Ungmen
is um Framfarir í því sem
Gott er.

O Nerra JESU Eftir
þú sem Ungdóms Ar-
munni hefur tillagt Nent-
ugleika til að læra/ Eg bið
þig/ að þú vilir tilleggja
míne Næsturu þína Nád
at Nialp/ að ég læri það
sem gott er/ þér til Dygd
ar/sve

at/so eg edlist æ meir og
meir þína rietta Kyning/
hvorn rietselega að þeckia
að er sú æðsta Sala/so að
eg epter Dame þínar allra
heilögustu Ásku Dag þrá
Detge aukest og eflest að
Áldre Vitku z Mæd hia
Gude og Mönnum/ Amen.

Þaðargjörð þyrir Ísafi
þor í því Góða.

GG Þaða þier þú Gita
skurðe Merra JGGG
Christe/ þu sem ert Brú
ni og

ur og Bøssprettu allrar
Dinlu og Skilnings / en
hvors allror Idia er onist
og til einfis / ad þu hefur
uppläst mitt Hugskot med
þinne Råd / til ad lera þad
sem gott er / Veit þu miet
ad þad sem eg hepe a þess
um Deige / ankest i goodum
Dygdum / þad forvare eg i
Athugasemi Hugskote /
mer og minnum Ráuniga
til Gagns og Góða / em
þier þerst z fremst til Lofs
og Dyrdar / Amen.

R i

Dag.

Daglegt Bænarkorn i
allstónar Náðsynium.

Æmættuge eplýsse Gud/
Fader vors Dæðene
Jesu Christi/allra Nla-
ta Stapare/og þeirra Bld
halldare/þu sem ert Alvit-
ur/Goður og Mýskunsa-
ur/Mýskuna þu miet þyr-
er JESum Christum þitt
Son/hvörn þier Þocknæd
er ad láta verða Dætur og
Foornþæring vorra vegna/
af furdanlegu og óvísstýr-
anlegu

onlegu Dæddoms Kæde/
Helga þu mitt Marta / og
Steinna þei með þýnum
heilögum Anda/ so eg riette
lega ætalle þig eilýpann
og sañan Gud/ þu sem þig
hefur off Auglæst og Op-
mberad i þýnum Syne Je-
su Christu. Lat mig riette
lega þacca þier / og hlýða
þier/ epter þýnum Guddom
legum Bilia/ i sañarlegum
Otta og Tronadartraust
til þýn/ þ Dættu þu vörn
Jesum Christum/ Amen.

So in

Dag.

Dagleg Ummeiðing ing siðhvorrar Christennar Manneskiu.

Þvad margt er þad sem off
a ad hræða og aþra fra Syn
dumun og vondum Vertum.
Þad er þrent.

Þvört er þad þyrsta?

Þad er Guds G. sta/þvi
ad þyrst Gud hefr elskad
oss so stoorlega/ ad hñ hefr
ur eðe þyrmt sjnũ eigen
Synne/ heildur wtgeþed hñ
þyrer alla oss/ af Þistlen
um til Rom. 8. Capite

Þa eigum við og svo að
varast að stiggja so Myse
unjamann og Lifsamann
Fædur / með vorum Syndu
um / heildur Elfa þann og
Stefni í elnum vorum At
þessum.

Swad er það amad ?

Það er Guds Reide ge
gn Syndunum / hvort þess
er enn semu sanna þess
sem lafa eftir Syndum
mótt Samvitstúne. Þvi
Gud þessur esse skapad off
til þess að þess þessundum

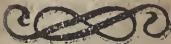
off Reide / heldur ad vick
edlast mættu eilípa Sælu
hialp / þyrer Drottinn vor
rn Jesum Christum. Ap
þira Sendebrepe til Thef
salonicenses 5. Capitula.

Hvad er það þridia?

Það er Straff Synds
ána / bæðz Lífamlegt / so sijn
Swatæft & Dröngd / Dyr
tíð Stríð og Hernadur /
jmislegra Svotta Tegund
er / brædur og ovís Dæ
ude / og þeyre þvilgfær
Eymder. Og þar með

Ande

Andlegar / so sem er Guds
Reide / Forblindun og For
herðsla Magskotsins / Dr
rooleife Samvitkunna
ar / Misser þrilags Andar /
Bislofning Ervarunnar /
og eilífr Fyrerðar minn edr
ur oendanlegar Kvælar / er
þeim eru þyrirbrunnar / sem
ei vilja Ydrá giora. Nvar
þra EDD off Barðo
teite i IESU
Napne.

En eptersögla

Rektrar merkelegar
og Minnelegar Greiner/
samtætningar ur Orðskvída
Bók Salomonis/ 27

L. L.

I. CAP.

De Guds er Bppha
Biskupar. Son minn
hljð þu Ága Fodur þíns
Gaf eðe með Kænglatu.

II. CAP.

Gud gefur af sínni Múne
Blestu og Skilning.
Gud gefur þu Hreinperða

ugm.

ugu Lufu / og verndar þá
Riðflötu+

III. CAP.

Freyðu DRÖtne af öllu
Niarta.

Freyst ei öpmiög uppá þí
þá Skinsene+

Öftast-Gud / og víf þra
þvi hinn Vonda+

Þit flann er betre en Ginn,
steinar+

Breit ei epter Dröðvond
um Rönnum+

IV. CAP.

Öað eðe a Stigum Dgud
legta Manna+

Forvara

Forvara vel Nirta þitt.
Læt af Zilu Skrape/ og
væf þra því hinn Bonda.

VI. CAP.

Gud hat* ljagegiarna Tun
gu og lingande Bott.

Gud þeg: Andstigd a þe.
im sem fiemur upp med
Súbáþræ malle Brædra.

VIII. CAP.

Þette Guds er Natut þess
Bonda.

Audur og Neidur eiga þes
ima hia vittum Mæne.

X. CAP.

Þitur Sonur gledur Fed

urek!

at en / en Heimfur Sonur
hyreller Møddurena+

Eige mun Gud þyrirþara
af Hingre Saulu þess Ri
ettlaða+

Ydiulaus Mond gepur Fæ
tæft / enn Ydiusem Mond
mun græða+

Forsialler sa sem Bortum
sinnum heildur i Tællne+

Blessan DRÖTENS gi
örer Men Rífa an Þvín
guñar+

Ötte DRÖTENS leing
er Ljþdagana+

Þeir Ríettlaðu eiga Bon
S Goodm

a Godu / en Von Dgudleg
ta mun ad engu verda.

XI. CAP.

Eda stoda Audæþen a Des
ige Reideñar.

Kiættlat: Mad: mun blæf
riðiaf for Mootlætenu.
Gud hefur þessan a þm
göodu.

XII. CAP.

Dgudhræðslan stodar eng
vann.

En sem leggur sig i Idin
leyse / er Meinskut.

En sem stinsannar er hepro
et giarnan göod Næd.

Gud

End hefr Andstigd a Bor
um Liugarans+

XIII. CAP.

Skinsamur Sonur umiljds
ur Nyrting Fodursins+

Andæpen tignu mæ Wtsod
unene/en aukast med Sp
arsentenne+

Sa sem umgetnigst med
vitrum Monnum / mun
sialpur vitur verda+

Sa sem sparar Bændenn /
hat Sonen/en sa sin-elfe
ar Sonen / leitast vid han
upprædast fyne+

XIV. CAP.

Þa vitur er / Öftast og
vifur þá Þöndu+

Ervided gefur Snægd/og
þeim sem Gud Öftast mun
vel vegna+

Ötte Guds er Brannur
Ljpsins+

XV CAP.

Allstadar sia Xugu Guds
til goodra og vonðra+

Þetta er lífted í Ötta Gu
ðs / en mýfell Þiesioodur
med Armæðu+

Längt er Gud þíærre þe
im Ögndlegu/en Þæn Ri
gtelætra mun hañ þeyra+

16. Cap

XVI. CAP.

Ef þu þelur Gude a Næmo
 dur Verf þijn / þa munu
 þinar Kadagierdet vel
 lufast.

Med Guds Otta verdur
 sneidt þra þvi þinu Bonda
 Gud hefur Andstigd a
 þeim Drambla tu.

Gæll er sa sm Gude treyst.

XVII. CAP.

Betre er þurr Mañbite
 med Rooseme / enn þuðe
 Næm af slattruðu. Sje med
 Drattan.

Dröten þropar Njotinu.

Þá vandaneð Skilper me-
ir Adzicæten Mæn / en þan
þrad. Nægg eirn Dæra+

XVIII: CAP.

MAÞN DRÖTTEING
er strugt Þijge+

Þa sem svarar aður enn
þann þeyrer / verður til
Skammar+

Kættla tur Mædur aflag-
ar þyrst sialþan sig+

XIX. CAP.

Þjgegiarn Þottur mun ei
vera oþegndur+

Neimstur Sonur er þrell,
ing Þedursins+ Virtu

Nirtu Son þinn meðann
Þou er hñ kunnē leidriettast

XX. CAP.

Hver kǎn seigia / mitt Niar
ta er hreint / edur eg er fl.
ar af Synd?

Þingmæled þedest af sinne
Idiū.

Gud gietur það ad Eyrad
heyrer / og Augad sier.

Þ. b. æþormad er med Ræ.
de / mun vel ludast.

XXI. CAP.

Rongsins Niarfa er i Gu.
ðs Nende.

I uq Ogud

Dgudlegra þarsæld er synd.
Eingen vit ska / eingen fr.
aniskne / edert Kæd duger
a moote Gude.

XXII. CAP.

Meir a gott Kiste ad met.
ast / en mytel Audæpe.

A þeim Beige sem yngis.
maduren upprædist / w.
þeim sama mun han blissa.
þa han er orden Gamall.

XXIII. CAP.

Ervida ede til þess ad þu.
verder Kjsur med vonda.
Moote.

Gyrstu ei þad sem þu læ.
nt ede ad pdlast. Nept

Þæt þu giarnað skinsam-
lega Rædu.

XXIV. CAP.

Þreit ei eptir þm vondu.
Merg Ræd gepa Sigurið.
Ea Rietflæte þellur Sig-
fniðum a Deige.

XXVII. CAP.

Eat annarlegann Mun-
broðsa þier.
Betre er nælægur Næbroe
en þierlægur Broðder.

XXVIII. CAP.

Betur vegnar Froðum
Sætæfum Mæne/en Ræt-
um Dþroðum.

Þæt

Þeim sem hylur sin vond
Vert / mun þla vagna / en
sa sem meðfær þaug / og
lætul af þeim / hañ mun
Möskun ödlast.

Sa sem erlar Afur sinn /
mun saddur verda / en sa er
legst i Iduleysse / mun Sko
ort lifda.

XXIX. CAP.

Sa Natðhnaðadur er þeg
ar. a hñ er hastad mñ snögg
lega þyrerþarast.

Sa Stefena elskar / gled
ur Fodureñ.

Dþrerlætsamt ungmenne
gier. Mjnsun Modureñ.

135. 4925
Hrd sic Gudc fød
ur og Synne og het
logum Anda/so sem
hun var ad Uppha
pe/og er en nu og ja
pnañ og um Alder
Alda / Amen.

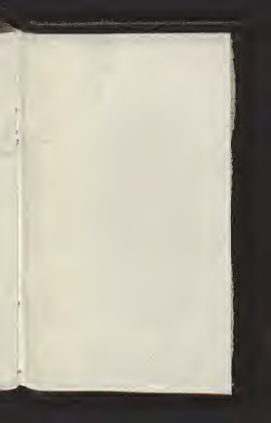
ᲕᲚᲙᲗᲚᲙᲗ

ᲕᲟᲛᲗᲚ

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900